

årsmedling

1978

for

SØR-VARANGER

VARANGERHALVØY

TANA

NESSEBY

VADSØ

SØR-VARANGER

KOMMUNE

FISKERISEKRETÆREN I VARANGER OG TANA
(VADSØ, NESSEBY, TANA OG SØR-VARANGER)

PROTOKOLLUTSKRIFT

År 1979 onsdag den 6. juni kl. 09.00-21.45 ble det på Vardø Hotell avholdt møte i Finnmark fylkes fiskeristyre.

Sak 22/79 ÅRSMELDING FRA FISKERISEKRETÆREN - SØR VARANGER.

Vedtak:

"Finnmark Fiskeristyre har behandlet fiskerisekretærens "Årsmelding for Sør-Varanger 1978!"

Fiskeristyret har spesielt merket seg de problemer den grunne havna i Bugøynes skaper for fiskeflåten på stedet. Det vises i denne sammenheng til det vedtak styret i Finnmark Fiskarlag fattet om denne sak i møte den 24. og 25. mars d.å. Fiskeristyret sluttør seg fullt ut til dette vedtak.

Fiskeristyret har også med tilfredshet notert at ordningen med en kommunalt/fylkeskommunalt finansiert fiskerisekretær har fungert godt og at stillingen dekker et stort behov. Varanger og Tana rettlederdistrikt er av Fiskeristyret gitt topp prioritering ved fremtidig plassering av nye rettlederstillinger.

Fiskeristyret ber om at arbeidsforholdene for fiske-nemnda ordnes slik at nemnda kan fungere som forutsatt.

Det vises forøvrig til Fiskeristyrets merknader til "Melding om virksomheten i 1978 og økonomisk oversikt innen fiskeriene for Finnmark."

Med forannevnte merknader tar Fiskeristyret årsmeldingen og Sør-Varanger fiske-nemnds merknader til denne til etterretning."

FISKERISJEFEN
I FINNMARK
00395 30.04.79

Sør-Varanger kommune,
Formannskapet,
9900 Kirkenes.

jr. 180/79 KJ/- 27.4.79

ÅRSMELDING 1978 FRA FISKERISEKRETÆREN.

Sør-Varanger Fiskenemd behandlet årsmeldingen fra fiskerisekretæren som sak 4/79 den 23.4.79.

Fiskenemdass merknader til årsmeldingen:

" Møtene i fiskenemda har vært holdt i Bugøynes. Dette har ført til at oppmøtet fra representanter i Kirkenes distriktet har vært dårlig. Dette må tilskrives lange reiseavstander og dårlige kommunikasjonsstilbud.

Fiskenemda vil foreslå at representantene til fiskenemda velges fråra distriktet omkring Bugøynes, eller at representantene i nemda tilbys reisegodtgjørelse og diett etter offentlige satser. Jamfr. årsmeldingen avsnitt 8.1.

- Kapittel 3 i årsmeldingen ad. lokale reguleringer.
Sør-Varanger Fiskenemd vil gjenta sin tidligere anbefaling av det framlagte krav om fredning av Varangerfjorden (Kiby - Bugøynes-odden) mot aktive redskaper med unntak av seinot og vil kreve at fredningen blir gjort gjeldende etter førstkommende møte i Reguleringsutvalget for lokale reguleringer.
- Avsnitt 4.4 i årsmeldingen om finansiering av fiskefartøy.
Fiskenemda vil understreke viktigheten av at tilgangen på gunstige lånemidler bedres. Dette gjelder både heving av utlånsrammen i Statens Fiskarbank og opprettelse av kommunalt fiskerifond.

- Avsnitt 6.3 i årsmeldingen om lineegning.

Fiskenemda vil uttale at erfaringene med lineegnesentralen etter det 1. året har vært gode, men at driften av egnentralene må gis en bedredforhåndsplanlegging.

Lineegnesentralene bør få en mest mulig ensartet regelverk.

Fiskenemda vil videre understreke viktigheten av at staten stiller støttemidler til drift av egnentraler.

- Avsnitt 6.4 i årsmeldingen om havner.

Ad. havneutbyggingen i Bugøynes vil fiskenemda tilføye at utbedring og sikring av moloene må komme med i planene for havneutbyggingen.

Utover nevnte punkter har Sør-Varanger Fiskenemd ingen merknader til årsmeldingen fra fiskerisekretæren. Årsmeldingen godkjennes. Fiskenemda forutsetter at fiskerisekretæren følger opp de forslag til tiltak som er nevnt i årsmeldingen."

e.f.

Kurt Johnsen
Kurt Johnsen

sekr.

✓ Gjenpart: Fiskerisjefen i Finnmark, 9800 Vadsø.
Bugøynes Fiskarlag, 9935 Bugøynes.

INNHOLD	SIDE
<u>1. Rettledningstjenesten.</u>	1
1.1 Fiskenemda - sammensetning og virksomhet.	
1.2 Interkommunalt fiskerikontor - ansatte og virksomhet.	
<u>2. Fiskerinæringen i Sør-Varanger kommune.</u>	4
2.1 Torskefiskeriene	
2.2 Rekefiske	
2.3 Andre fiskerier	
<u>3. Lokale reguleringer.</u>	6
<u>4. Fiskeflåten.</u>	7
4.1 Antalls og aldersmessig utvikling	
4.2 Deltakelse og drift	
4.3 Konesjoner i fisket	
4.4 Finansiering av nye og brukte fartøy	
4.4.1 Statens Fiskarbank	
4.4.2 Kommunalt fiskerifond og kommunale garantier	
4.5 Sysselsetting i fiske	
<u>5. Fiskeindustrien.</u>	12
5.1 Fiskeindustrianlegg - antall og produksjonsform	
5.2 Utbygging og modernisering	
5.3 Utsikter for råstofftilførselen	
5.4 Sysselsetting i fiskeindustrien	
<u>6. Servicetilbud til fiskeflåten og fiskeindustrien.</u>	15
6.1 Elektronisk og mekanisk service inkl. slipper	
6.2 Redskapsservice	
6.3 Lineegning - egnentraler	
6.4 Havner	
<u>7. Andre forhold i fiskerinæringen.</u>	17
7.1 Fiskeriundervisning	
<u>8. Rettledningstjenesten - konklusjon og framtidige arbeidsoppgaver.</u>	18
8.1 Fiskenemda	
8.2 Det interkommunale fiskekontoret	
<u>9. Fiskerinæringen - konklusjon og framtidige arbeidsoppgaver.</u>	19
9.1 Resursgrunnlaget - lokale reguleringer	
9.2 Fiskeflåten	
9.3 Fiskeindustrien	
9.4 Servicetilbud til fiskeflåten og fiskeindustrien	
9.5 Sysselsetting i fiske- og fiskeindustrien	
9.6 Plan - og tiltaksarbeidet	

1. RETTLEDNINGSTJENESTEN.

Den offentlige rettledningstjenesten i fiskerinæringen (RIF) har gjennomlevd sine første 6 første år siden ordningen i lovsform trådte i kraft 1. januar 1972. Denne loven avløste lov av 1948 om kommunale fiskenemder.

På kommuneplanet består RIF av den kommunale fiskenemd og offentlig fiskerirettleder, hvor slik stilling er opprettet.

Sør - Varanger kommune har i samarbeid med kommunene Nesseby, Tana og Vadsø f.o.m. meldingsåret ansatt en interkommunal fiskerisekretær i påvente av at det i nevnte region omsettes offentlig fiskerirettleder. Finnmark fylke dekker 1/4 part av utgiftene til stillingen slik som for offentlige fiskeriretledere.

1.1. Fiskenemda - sammensetning og virksomhet.

Sør - Varanger fiskenemd, valgt av kommunestyret for perioden 1/1-1976 - 31/12 - 1979, har følgende medlemmer:

1. formann Godtfred Pedersen, Bugøynes
2. varaformann Knut Skimilid, Bugøynes
3. Albert Must, Lanabukt
4. Werner Sundkvist, Bjørnevatn
5. Magnus Johansen, Bugøynes

Varamedlemmer:

Eilif Nilsen, Bugøynes
Aksel Ingilæ, Bugøynes
Jan Amundsen, Karpbukt
Koldevin Pley, Bugøynes
Trygve Marjavara, Bugøynes

Fiskenemda har holdt 7 møter og gitt uttalelse til 12 saker i meldingsåret. Av sakene gjelder 7 søknader om lån av Statens Fiskarbank eller garanti av Sør - Varanger kommune. De resterende 5 saker gjelder framlagte krav om fredning av områder i Varangerfjorden, uttalelse til vedtektsforslag til kommunalt fiskerifond, uttalelse vedr. et notat fra fiskerisjefen i Finnmark om fiskerifaglig utdanningstilbud i skoleverket og uttalelse til søknad om kommunal subsidiering av agn til lineegning.

1.2. Interkommunalt fiskerikontor - ansatte og virksomhet.

Det interkommunale samarbeidet har nå fungert i ett år. Undertegnede er ansatt ved kontoret og har hatt kontorsted i Vadsø.

Opprinnelig var siktemålet å holde faste kontordager i Tana, Nesseby og Sør - Varanger kommuner 1 - 2 ganger pr.mnd. Dette ble forsøkt i første del av meldingsåret, men er senere ikke gjennomført. Årsaken er at det har manglet kontor plass i kommunene eller at kontorstedet ikke har vært et egnet møtested for fiskerne. Det forhold at telefonhenvendelser skjer til kontoret i Vadsø og at en rekke av henvendelsene fra fiskerne gjelder søknader av ulike slag som betinger et komplett lager av skjemaer og veiledningsmateriell, har også vært medvirkende til at kontorstedet inntil videre kun har vært Vadsø.

Praktisering av faste kontordager i de øvrige kommuner er tatt opp med Nesseby og Bugøynes Fiskarlag. Fra begge fiskarlagene er det gitt uttrykk for at behovet for kontordager 1 - 2 ganger pr. måned ikke antas å være særlig stort i og med at kontortiden vil bli i ordinær arbeidstid. Det ble videre lagt vekt på at det er svært individuelt når de enkelte hadde behov for å oppsøke fiskerikontoret. Siden kommunikasjonene i distriktet for en stor del gjør det praktisk å reise til Vadsø, er det fra de nevnte fiskarlag gitt uttrykk for at ordningen med Vadsø som kontorsted fungerer tilfredsstillende.

Arbeidsoppgavene ved kontoret er mange og spenner over et vidt felt i fiskerinæringen. Sentralt står rettlednings- og informasjonsarbeidet overfor fiskerne. Heri også arbeidet med søknader til Statens Fiskarbank, kommunale fiskerifond og andre utlånsinstitusjoner og tilhørende sekretærarbeid ved behandling av søknadene i fiskenemdene.

En betydelig del av arbeidstiden er medgått til utredninger som har til siktemål å gi bedre servicetilbud for fiskerne. Dette arbeidet skjer å regi av nedsatte kommunale utvalg. Arbeidet er hittil i hovedsak kun kommet i gang i Nesseby og Vadsø kommuner. I noe utstrekning er en også kommet i gang med planlegging av nye fiskebruk på steder/distrikt som er uten helårig fiskekjøp.

I samarbeid med fiskerisjefen i Finnmark er det utarbeidet et notat om kommunale fiskeri- og næringsfond og et notat om et nyutviklet fangstredskap - rundsnik.

Det er foretatt innsamling av data til bruk i fylkesplanleggingen til de årlige lønnsomhetsundersøkelser i fiskeriene og til visse enkeltvisse undersøkelser om service, redskapsmengde pr. fartøy mv.

I samarbeid med rektor for Statens Fagskole for Fiskeindustri i Vardø er det i 1978 gitt orientering om fagskolen ved møter i Sør - Varanger og Nesseby kommuner.

Deltakelse i kurser, seminar og ekstraordinære møter i meldingsåret:

- OUF - samling og årsmøte. (OUF - Organ for Utviklingssamarbeid i fiskeindustrien i Finnmark).
Møtested: Kirkenes. Varighet: 3 dager.
- Kurs i fiskeoppdrett.
Arr. Norges Fiskerihøgskole og fiskerisjefen i Troms.
Kurssted: Tromsø. Varighet: 3 dager.
- Årsmøte i Finnmark Fiskarlag.
Møtested: Honningsvåg. Varighet: 3 dager
- Kurs om sykelønnsordningen, arrangerer OUF og trygdesjef i Vadsø.
Møtested: Vardø. Varighet: 1 dag.
- Deltatt under stortingets Sjøfarts- og Fiskerikomités rundreise i kommunene Sør - Varanger, Nesseby og Vadsø.
Varighet: 2 dager

- Samlingskurs for Rettledningstjenesten i Fiskerinæringen.
Arr. Fiskeridirektoratet. Møtested: Alta. Varighet: 3 dager
- Distriktenes Utbyggingsfond - kontaktkonferanse.
Møtested: Honningsvåg. Varighet: 1 dag.
- Fiskerimessa i Oslo,
kombinert med møter med velferdsorganisasjoner i fiskeriene.
Varighet: 4 dager.
- Samlingsmøte for fiskerirettlederne i Finnmark og fylkets
fiskeriadministrasjon.
Møtested: Vadsø. Varighet: 2 dager.

2. FISKERINÆRINGEN I SØR - VARANGER KOMMUNE

Det alt vesentlige av fiskerier i Sør - Varanger kommune er knyttet til stedet Bugøynes og kommunens eneste fiskeriindustribygg er her.

I andre deler av kommunen foregår det fjordfiske i kombinasjon med andre næringer. Fangstene blir for en stor del av fiskerne selv produsert til tørrfisk, noe selges også direkte til forbrukere som fersk vare.

2.1. Torskefiskeriene.

De senere års fiske på Varangerfjorden har gitt gode fangster og spesielt har garnfisket gitt gode resultater for mange. Også i 1978 var det et godt garnfiske, mens sommerfisket med juksa var noe dårligere. Høstfisket med lina må betegnes som svært dårlig, selvom dette hadde stor betydning for sysselsettingen.

P.g.a. forliset av Bugøyfisk ved årsskiftet 1977/78 har Varanger Fiskeindustri A/S i Bugøynes hatt svært variable leveranser av råstoff. Riktignok har bedriften hatt leveranser av råstoff fra to chartede trålere, men dette har ikke gitt samme regularitet som da bedriften disponerte egen tråler.

Dessuten må 1978 betegnes som et svært dårlig år for trålernæringen. Som kjent er trålerne tildelt enkeltvis kvoter som er fordelt på vår- og høstsesong. Trålfisket i høstsesongen var for mange rederier tapsbringende og flere av trålerne hadde vansker med å fiske opp den tildelte kvote.

Norges Råfisklagsstatistikk for 1978 foreligger ennå ikke, slik at det følgende fangststatistikker er for 1977.

Tabell 2.1.1. Ilandbragt kvantum i 1977 i Sør - Varanger kommune på redskap og fiskesort. Alle tall i hele tonn. Kilde: Norges Råfisklagsstatistikk 1977.

	TORSK	HYSE	SEI	TOTALT
Line	81	117		198
Garn	200			200
Juksa	398	27	3	428
Sum passive redskap.	679	144	3	826
Not	16		15	31
Trål	1190	136	23	1349
Andre redskaper	102	1	9	112
Totalt oppf.kvant.	1987	281	50	2318
Kjøpt fra andre steder	46	15		61
Solgt til andre steder				
Netto kvant.prod.	2033	296	50	2379

Kvantumet i tabellen er ilandført i Bugøynes. Av det oppfiskede kvantumet på 2318 tonn er 30 % tatt i 1.kvartal, 29 % i 2.kvartal, 23% i 3.kvartal og 18 % i 4.kvartal.

Linefisket omfatter fløytlinefisket etter hyse og torsk med topp i 3 kvartal og botnlinefiske etter torsk i 1. og 4.kvartal. Garnfisket er begrenset til 1. og 2. kvartal, mens juksafisket har toppsesong i 2. og 3. kvartal. Notfisket er kun drevet i 2. kvartal mens trålfisket strekker seg over hele året. Riktignok med en opplagstid midtsommers p.g.a. ferier, vedlikehold og kvotebegrensning.

2.2. Rekefisket.

Flere av kystfiskefartøyene i Bugøynes er utstyrt for reketrålning. Flere av disse ror garnfiske etter torsk i vintersesongen og tråler etter reka sommer og høst. Det foreligger ikke noe fangststatistikk over rekefisket i kommunen, imidlertid er dette det nest viktigste fiskeri etter torskefiskeriene.

Fisket foregår i ytre del av Varangerfjorden. Det er ingen større fartøy i kommunen som har konsesjon for havreketrålning.

Det er et stort hinder for et rasjonelt rekefiske at det ikke er etablert noe rekemottak i kommunen.

2.3. Andre fiskerier.

Det foregår et årlig fiske etter kveite, laks og flyndre og i det siste året også noe fiske etter sild. Det mangler fangsstatistikk for disse fiskerier, men det antas at kun kveitefisket har noen større økonomisk verdi.

Det årlige vinterloddefisket i Varangerfjorden med trål- og ringnotfartøy drives ikke av fartøy i kommunen, og det er heller ikke fiske-skipperne i kommunen som har konsesjon for slikt fiske. Anlegget i Bugøynes pakker årlig lodde som leveres til konsum i Japan. Dette fiskeriet er derfor av stor betydning for sysselsettingen ved fiskeriindustriianlegget midtvinters.

3. LOKALE REGULERINGER.

Varangerfjorden har det siste året vært fangstområde for et økende antall fartøy. Foruten kystfiskefartøy hjemmehørende i kommuner rundt fjorden omfattes flåten av en betydelig antall fartøy som deltar i vinterloddefisket. Videre var det siste året et omfattende fiske etter torsk med snurrevad/rundfisketrål etterat fredningstida opphørte 1.mai. I tillegg har en et stort antall sjarker som deltar i juksafisket, noen ror også garnfiske på Varangerfjorden.

De fredninger som gjelder for Varangerfjorden i dag, foruten de generelle fredninger innenfor fiskerigrensen omfatter fiske med reketrål i indre del av fjorden og fiske med snurrevad/rundfisketrål etter torsk i tidsrommet f.o.m. 1.februar og t.o.m. 31. april.

De lokale fiskarlag i Varangerdistriktet har gjentatte ganger fremmet krav om en omfattende fredning av Varangerfjorden mot aktive fangstredskaper. I 1978 fremmet Jakobselv og Kariel Fiskarlag i Vadsø kommune krav om fredning av Varangerfjorden mot bruk av bunnsløpende redskaper, loddetrål og ringnot med unntak av seinot, innafor en rett linje mellom ytterste punkt på Bugøy og over til fastlandet ved Kiby. Dette kravet er støttet av Bugøynes Fiskarlag. Et likelydende krav om fredning av fjordarmene til Varangerfjorden i Sør - Varanger kommune er fremmet av kommuneadministrasjonen etter gjentatte henvendelser fra bygdefolket i Jarfjord og Bugøyfjord.

Sør - Varanger Fiskenemd har gått inn for at disse fredninger av Varangerfjorden iverksettes. Fiskenemda uttrykker i sitt vedtak en særlig bekymring for det tiltakende loddefisket og snurrevadfiske etter torsk på Varangerfjorden.

Disse krav om fredninger vil bli tatt opp i det Rådgivende utvalg for lokale reguleringer innen 1.halvår 1979 og så bli oversendt Fiskeridirektøren for avgjørelse.

4. FISKEFLÅTEN

4.1. Antall og aldersmessig utvikling.

Fiskeflåten i kommunen domineres av sjarker og små kystfiberfartøy - heri omfattet kystreketrålere. Kommunen har en havgående tråler, denne er nylig anskaffet etter forliset av den første tråleren i årsskiftet 1977/78.

I 1978 er det anskaffet kun to nybygg i kommunen når tråleren (levert i begynnelsen av 1979) er medregnet. Det andre fartøyet er en småsjark på 27 fot. Av brukte fiskefartøy er det anskaffet en plastsjark på 33 fot

Tabell 4.1.1. Antall registrerte fiskefartøy i 1978 for Sør - Varanger kommune fordelt på lengde og byggeår. Kilde: Merkerregistr.

Lengde i meter	under 6 m	6-7 m	8-9 m	10-12 m	13-19 m	over 20 m.	Totalt
omregnet til fot ca.	under 20 fot	20-25 fot	26-31 fot	32-41 fot	42-63 fot	over 64 fot	
Byggeår							
1949	8	16	6	7	7	1	45
1950-1959	12	17	3	1	0	0	33
1960-1969	27	12	4	0	0	0	43
1970	56	12	15	1	0	1	85
Totalt Sør-Varang.komm	103	57	28	9	7	2	206

Oversikten viser et betydelig antall fartøy under 20 fot. De fleste av disse er åpne båter som kun benyttes til juksafiske i tidsrommet mai - august/september.

Det framgår at det i kommunen er et meget tilfredsstillende antall sjarker og små kystfiskefartøy. Imidlertid er gjennomsnittsalderen for fiskeflåten over 10 m (ca. 32 fot) urovekkende høy. Av 17 fartøy er 15 stk. bygd i 1949 eller tidligere.

4.2. Deltakelse og drift.

Det ble i 1977 foretatt en driftsundersøkelse over helårsdrevne fiskefartøy i størrelsen 25 - 40 fot. Helårsdrevne regnes de som har en årlig driftstid på 25 uker eller mer. Undersøkelsen viste at det i kommunen var 15 helårsdrevne fartøy i denne gruppen.

Tabell 4.2.1. Helårsdrevne fartøy i størrelsen 25 - 40 fot i Sør-Varanger kommune i 1977.

Antall fartøy	Gjennomsn.		Gjennomsn. antall uker i drift med					Gjennomsn. ant. uker i	
	lengde	ald.	LI	GA	JU	RT	Annet	Drift	opplag
15	28,2 fot	14,3 år	2,2	6,3	19,3	0,5	1,2	29,5	22,5

Tabellen viser at juksafisket utgjør den absolutt viktigste driftsform for sjarkflåten. Det framgår også at gjennomsnittsalderen for sjarkflåten er tilfredsstillende.

I 1978 er det foretatt en omfattende driftsundersøkelse over hele fiskeflåten i kommunen og hvor også sysselsettingen i fisket er registrert. Tallmaterialet fra undersøkelsen er ikke ferdig bearbeidet, men endel foreløpige resultater foreligger.

I fartøygruppen over 40 fot var det 3 fartøyer i drift med mer enn 30 ukers årlig drift og 2 fartøyer som var i fiske, hadde mindre enn 30 ukers årlig drift

Sammenligning av registreringene fra driftsundersøkelsene med antallet fiskefartøy i tabell 4.1.1 viser at et forholdsmessig stort antall av de registrerte fartøyer er i opplag hele året eller kun er i fiske en kortere tid av året.

4.3. Konesjoner i fiske.

Det er kun trålselskapet Bugøyfisk A/S som har konsesjon for torsketrålning med selskapets tråler Bugøyfisk.

De fartøyer i kommunen som driver reketrålning og fiske med seinot, er alle mindre enn de lengder som betinger konsesjon for fiske med fartøyet. Forøvrig er det ingen fiskefartøyer i kommunen som deltar i loddefiske.

4.4. Finnansiering av nye og brukte fartøyer.

I følge oversikten i tabell 4.1.1. er det et stort fornyelsesbehov i fartøymassen over 10 m (ca. 32 fot). Alminnelig avskrivningstid (teknisk/økonomisk levetid) for fiskefartøyer regnes til ca. 20 år. Det er derfor klart at det må til en betydelig nyinvestering innafor denne del av fiskeflåten i de nærmeste år.

Situasjonen i dag er ikke uten videre lys. Blant fiskerne gjør det seg gjeldende en sterk bekymring for utviklingen i resurssituasjonen. Samtidig har Regjeringen iverksatt restriksjoner i såvel private som statlige bankers utlånsvirksomhet, Konsekvensen av dette blir at mange utsetter planer om anskaffelse av nybygg og de få som velger å foreta nyanskaffelser, har svært vanskelig med å oppnå finansiering pga. knapphet i statlige lånemidler.

4.4.1. Statens Fiskarbank.

Statens Fiskarbank er den eneste statlige bank som yter lån til fiskefartøyer, med unntak av Distriktenes Utbyggingsfonds medvirkning i finansiering av trålere og picnerprosjekt.

Det har vært en vedvarende situasjon med stor knapphet på utlånsmidler i fiskarbanken i forhold til hva som blir etterspurt.

Dette misforholdet er i de senere år blitt ytterligere forverret

Tabell 4.4.1. Lån søkt og innvilget av Statens Fiskarbank i 1978.
Kilde: Eget arkiv.

Formål	Søkt om	Innvilget
Lån til fartøy	13 102 000	12 100 000
Lån til reparasjoner og motor	280 000	130 000
Lån til utstyr og redskaper	966 000	350 000
Lån til andre formål	1.450 000	800 000
Totalt	15 798 000	13 380 000

Oversikten i tabell 4.4.1. synes å gi et meget tilfredsstillende resultat.

Bildet er imidlertid mer nyansert enn hva oversikten viser.

Av lån til fartøy er det medgått 12 mill. kr. til nyanskaffede trålere. Det er følgelig kun innvilget kr. 100 000 til andre fiskefartøy, mens det er søkt om på tilsammen kr. 1 102 000. Det er flere små prosjekt som ikke er oppnådd finansiert.

Lån til andre formål omfatter lån til fiskeindustri- og slippanlegg i Bugøynes.

4.4.2. Kommunalt fiskerifond og kommunale garantier.

Sør-Varanger kommune har ikke opprettet fond til fiskeriformål. Med bakgrunn i dette og at slike fond etter hvert er blitt alminnelig i en rekke andre finnmarkskommuner, er det at Bugøynes Fiskarlag har tatt initiativ til at det opprettes fiskerifond i kommunen. Det er ved dette kontoret i samarbeid med fiskerisjefen i Finnmark utarbeidet et notat hvor behovet for kommunale fiskeri-næringsfond er nærmere drøftet. Vedtektforslaget til fiskerifond er behandlet i Sør-Varanger Fiskenemd. Vedtektene er anbefalt med visse mindre endringer.

Fortsatt gjenstår det å skaffe finansiering til fondet. Kommunens økonomi gjør at det vil kunne bli vanskelig å finne "rom for" slike bevilgninger over budsjettet. Alternativt finnanseringsopplegg vil være at kommunen tar opp et lån og subsidierer renteforskjellen mellom fondets utlånsrente og gjeldende markedsrente eller at fondet tilføres midler ved statlig bevilgninger.

Kommunen har i meldingsåret stilt garanti for 300 000 kr. til fiskeriformål, denne garantien gjaldt lån til finansiering av et bruket fiskefartøy.

4.5. Sysselsetting i fiske.

Tabell 4.5.1 Antall registrerte fiskere i 1977 Og 1978
Kilde: Fiskermanntallet.

	1977		1978	
	Liste A ¹	Liste B ²	Liste A	Liste B
Bugøynes	22	39	25	41
Øvrige steder i kommunen ³	69	24	76	21
Sør-Varanger Kommune totalt	91	63	101	62
	154		163	

- 1) Personer som har fiske eller fangst som binæring, de har mindre enn 20 ukers full beskjeftigelse i fiske eller fangst.
- 2) Personer som har fiske eller fangst som hovednæring, de har minst 20 ukers full beskjeftigelse i fiske eller fangst.
- 3) Registrerte fiskere utenom Bugøynes har flesteparten bopel i Bugøyfjord, Jakobsnes, Lanabukt, Tårnet, Kirkenes m.fl.

Oversikten viser at det har vært en viss økning i antallet fiskere med fiske som binæring, mens antallet fiskere med fiske som hovednæring har holdt seg stabilt.

Tabell 4.5.2. Aldersfordeling blant fiskere i 1978
Kilde: Fiskermanntallet.

		Liste A	Liste B
Bugøynes :	under 30 år	12.0 %	24.4 %
	30 - 50 år	8.0 %	48.8 %
	over 50 år	80.0 %	26.8 %
Øvrige steder i kommunen	under 30 år	6.6 %	9.5 %
	30 - 50 år	32.9 %	71.4 %
	over 50 år	60.5 %	19.1 %
Kommunen under ett	Under 30 år	7.9 %	19.4 %
	30 - 50 år	26.7 %	56.4 %
	over 50 år	65.4 %	19.2 %

Det framgår at det blant byrkesfiskerne er en meget høy gjennomsnittsalder.

Dette var ikke uventet ettersom flere av disse tidligere har hatt fiske som hovedyrke, men nå har " trappet ned " i fisket grunnet helse og alder.

Dette bildet gjør seg særlig gjeldende for Bugøynes som er det eneste utpregede fiskevær i kommunen.

Blant de med fiske som hovedyrke er andelen av yngre aldersgrupper langt større.

Best er rekrutteringen i Bugøynes.

Undersøkelsen over driftsformer og rekruttering i fiske, foretatt høsten 1978, bekrefter den aldersfordeling som kommer til uttrykk i tabell 4.5.2.

Stort sett ble all mannskap til fiskeflåten i kommunen rekruttert fra stedene hvor fartøyene har tilhørighet. Unntatt er her rekrutteringen til tråleren. Denne hadde mannskap fra hele landsdelen og gjennomtrekket blant mannskapet representerte et stort problem. For den øvrige flåte var det jamt over lite utskiftning av mannskapet, men i visse tider av året hadde de største fartøyene noe problemer med å få nok mannskap.

5. FISKEINDUSTRIEN.

5.1. Fiskeindustrianlegg - antall og produksjonsform.

Slik det er nevnt i kap. 2, er det kun ett fiskeindustrianlegg i kommunen, denne er i Bugøynes.

Anlegget driveri første rekke filetproduksjon. Under vinterlodde-fisket pakkes det også noe konsumlodde. Ved utgangen av 1978 ble det startet opp produksjon og pakking av torskeskiver (koteletter). Dette er ferdige konsumpakninger.

Tabell 5.1.1. Anvendelse av råvarene. Hele tonn og tusen kroner.

Kilde: Norges råfisklagsstatistikk for 1977.

	Torsk	Hyse	Sei	Totalt
Fersk	79	75		154
Filetfrysing	1719	221	50	1990
Henging	110			110
Salting	125			125
Annen				
Totalt produsert	2033	296	50	2379
Total verdi ¹⁾	6384	831	118	7333

1) Totalverdi angir ilandført råstoff og omfatter ikke verdien av 61 tonn fisk som er kjøpt fra andre steder.

5.2 Utbygging og modernisering ved fiskeindustrianlegg.

Fiskeindustrianlegget i Bugøynes har nylig gjennomgått en omfattende modernisering.

Dette har gitt en tidsmessig filethall og sanitærrom for de ansatte. Anlegget har fått øket innfrysings- og frysekapasitet.

Ved anlegget er de nå i gang med forprosjektering av neste byggefase. Denne vil omfatte bygging av nytt mottaks- og sløyehall og isolasjon av kaidekket. Imidlertid er denne utbyggingen ennå ikke tidfestet, da det bl.a. gjenstår å foreta en økonomisk analyse av byggeomkostningene.

I meldingsåret ble Sør-Varanger kommune kontaktet av rekefirmaet Richardsen A/S, i Tromsø, med forespørsel om leie av industrilokale på Jakobsnes til produksjon/pilling av reker.

Kommunen stilte seg velvillig til en slik etablering. Etablering av rekeproduksjon med maskinell pilling er avhengig av at Norges Råfisklag gir tillatelse til anskaffelse av maskiner eller overflytting av eksisterende maskiner fra andre anlegg. Slik tillatelse

ble ikke gitt. Denne avgjørelsen faller i noe underlig lys ettersom Råfisklaget ga samme bedrift tillatelse til etablering på et annet sted i Finnmark ved en senere søknad, selvom forutsetningene for etablering av rekeproduksjon var den samme som ved første søknad.

5.3. Utsikter for råstofftilførselen.

Bedriften hadde i 1977 en leveranse på ca. 960 tonn fra kystflåten, hvorav ca. 42 % fra den lokale flåte og 58 % fra den tilreisende flåte. Trålfisk på ca. 1350 tonn utgjorde 57 % av det totale produserte kvantum.

Utsiktene innenfor trålfiskeriene gir ikke grunn for å vente noe økning i råstoffmengden, tvert om får trålerne reduserte torskekvoter og fangst av annen fisk vil ikke kunne erstatte denne kvantumsreduksjonen. Det synes derfor klart at bedriften må styrke sin råstofftilgang ved at fangstene fra kystflåten kompenseres for nedgangen i trålfisket og om mulig gir en mindre økning av råstoffmengden.

Det er resurssituasjonen som er årsak til dereduserte torskekvoter. Det rår en sterk bekymring blant kystfiskerne for resurssituasjonen og dette vil selvsagt være bestemmende for det kvantum denne flåten vil kunne ilandføre.

Imidlertid er det visse muligheter for å opprettholde den totale fangstmengden ved at kystflåten får benyttet størst mulig av driftstiden til effektivt fiske.

De innledende forsøk med drift av lineegnesentraler er et ledd i dette arbeidet. Likeså vil et godt utbygd servicenett i det omliggende distriktet være av stor betydning for såvel økonomien til det enkelte fartøy som for råstofftilgangen til fiskeindustrien.

Dette gjør seg særlig gjeldende for de mindre fartøy som bare i begrenset grad kan gå over lange havstrekninger.

Såfremt resurssituasjonen i den nærmeste tid ikke blir radikalt forverret, er det grunn å forvente en råstoffmengde som i de senere år. Fiskeriministeren har nylig uttalt at fersk- og frysetrålere er kommet for å bli. Dette må bety at de fartøy som er i drift tildeles kvoter slik at de i rimelig grad kan greie sine økonomiske forpliktelser.

Den pågående effektiviseringen i kystfisket og tilgang på bedre og raskere servicetjenester for også denne del av fiskeflåten gir grunn til fortsatt å forvente stabil råstofftilførsel.

5.4. Sysselsetting i fiskeindustrien.

Fiskeindustriplanlegget i Bugøynes har i 1978 holdt full produksjon tiltross for tapet av anleggets eneste tråler ved årskiftet 1977/78. Dette har vært mulig ved at den forliste trålerens kvote ble fordelt på to andre trålere. Denne løsningen har gjort det mulig for bedriften å få tilførsel av trålråstoff, selvom regulariteten ikke har vært den samme som da anlegget hadde en fast tilknyttet tråler.

De omfattende utbygninger ved anlegget har også gjort sitt til at kapasitetenutnyttelsen ikke har vært fullt utnyttet, selvom bedriften har maktet å holde sysselsettingen på tidligere års nivå.

Tabell 5.4.1. Antall helårsansatte og sesongansatte i fiskeindustrien i kommunen (Bugøynes) i 1978.
Kilde: opplysninger fra bedriften.

	Helårsansatte	Sesongansatte	Totalt
Kvinner	29	30	59
Menn	28	-	28
Sum	57	30	87

Helårssysselsettingen svarer til det faste dagskiftet ved bedriften, mens den sesongvise sysselsettingen som strekker seg over ca. 4. mnd. er det populærtkalte " husmorskiftet " på filetavdelingen. Det ble i 1978 for første gang forsøkt med drift av lineegnesentral under høstlinefiske i tidsrommet oktober - desember 78 og januar 79. Resultatet var at 4 fartøy (ca. 10 fiskere) holdt 20 -30 persor i heldags beskjeftigelse med lineegning og videre skaffet dette bedriften råstoff og derved reduserte antallet permitteringer, selvom fangstmengden av linefisket ikke fullt svarte til forventningene.

6. SERVICETILBUD TIL FISKEFLÅTEN OG FISKEINDUSTRIEN:

Finnmark fylkeskommune og fiskerisjefen i Finnmark gjennomfører i samarbeid med Universitetet i Tromsø en omfattende kartlegging av hvilke servicetilbud som i dag tilbys fiskeflåten.

Forløpige resultater synes å bekrefte tidligere antagelser om at det fortsatt gjenstår store områder hvor servicetilbudet er mangelfullt utbygget.

6.1. Elektronisk - og mekanisk service inkl. slipp.

I Sør-Varanger kommune, nærmere bestemt Bugøynes er det grunn til å vente en betydelig forbedring i tilbudet av servicetjenester når ny-anlegget til Vælitalo Slipp & Båtbyggeri A/S står ferdig oppført. Selvom slippet har vært i drift i lang tid, vil forbedringene for fiskerne registreres ved at anlegget får større kapasitet, får mulighet for mer omfattende arbeid også i vintersessonger og vil kunne tilby et bredere spekter av tjenester.

Dette vil kunne bli av stor betydning også for stedets fiskeindustri-anlegg, især når det gjelder behov for sveising, vedlikehold av produksjonslinjer etc.

Bedriftens renome innenfor båtbygging er velkjent og planene om bygging av trebåter på knekkspant innehar en rekke positive muligheter, ikke minst viktig er byggeprisen.

6.2. Redskapsservice.

Denne sektoren er svært dårlig dekket i kommunen. Riktignok er slippet forhandler av en etterhvert anerkjent elektrisk juksamaskin, men i andre deler av redskapssektoren som omfatter garn, line, not og trål må fiskerne gjøre innkjøp fra forhandlere utenom kommunen og selv forestå reparasjoner av bruket eller oppsøke bøterier/monteringsverksteder utenom kommunen.

I den grad disse tilbud blir tilfredsstillende utbygd i ett av kommunene Vadsø, Nesseby eller Sør-Varanger, vil dette være til stor hjelp, især for kystfiskerne i området som driver et stasjonært fiske (hjemmefiske) og derfor er avhengig av at disse tjenester tilbys i distriktet.

Som kjent vil Hella Fiskegarn A/S starte opp produksjon av garnbruk i Vadsø. Dette er forløpig ikke avklart i hvilken utstrekning bedriften vil engasjere seg i reparasjon/bøting av trålbruk og nøter. Imidlertid vil bedriften opprette en underavdeling i Nesseby for montering av garn med såvel nye som brukte garntelner.

Disse varer og tjenester bør kunne komme hele kystfiskeflåten i Varangerområdet tilgode, forutsatt at bedriften greier å levere produkter og utføre tjenester til konkurransedyktige priser.

6.3. Lineegning - egnentral.

Utviklingen de par siste år har vist en markert økning i interessen for å opprette lineegnesentraler. Det ble i Bugøynes for første gang

i 1978 forsøkt med lineegnesentral under høstlinefiske i tidsrommet oktober - desember 1978 og januar 1979. Erfaringene fra det første året har vært gode og egnentralens betydning er uomtvistelig selvom ikke fangstmengden ved siste års linefiske var den beste. Lineegnesentralen har hatt en særlig stor betydning som sysselsettningsfaktor i en årstid da arbeidsledigheten er stor, det vises til omtale i avsnitt 5.4.

Linefisket er en svært kostbar driftsform og de senere års fangstmengde pr. stampr har knapt gitt dekning for driftsutgiftene. Linefisket faller dessuten på en tid av året da driftsforholdene er svært vanskelige. Disse forhold gjør at dette fisket må tilføres ekstraordinære støttemidler om det skal oppnås den ønskede oppslutning om linefisket.

For meldingsåret har Norges Fiskarlag som er en forsøksordning vedtatt at 1/2 mill. Kroner av effektiviseringsmidlene over Hovedavtalen skulle tilfalle lineegnesentralene i Finnmark.

Oppslutningene om egnentralene i Finnmark har vært stor og dette støttebeløpet er kun å regne som et symbolskbeløp i forhold til de faktiske driftsutgiftene.

Sør-Varanger kommune har i meldingsåret vedtatt å subsidiere lineagn med inntil 50 % av kostpris og øvre ramme for subsidiene er satt til kr. 30.000.-. Det er ikke tvil om at denne agnsubsidien og den ekstraordinære prisstøtten på kr. 0.60 pr. kg. fisk i siste del av 1978 sesongen var de avgjørende faktorer for at fiskerne kunne holde driften gående.

Det er grunn til å avvende den pågående mekanisering av kystlinefisket med optimisme, men i mellomtiden må staten i større grad en hittil støtte driften av egnentralene. Der er iså måte å håpe at det lykkes å få benyttet ekstraordinære sysselsettningsmidler til støtte for drift av egnentraler.

6.4. Havner.

Kystdirektoratet har for kort tid tilbake gitt ut et forprosjekt over mindre fiskerihavner i Finnmark. Dette er havner som har en kostnadsramme under 5 mill. kroner. Ingen havneanlegg i Sør-Varanger kommune er kommet med i dette forprosjektet. Havna i Bugøynes har i alle tider vært for grunn og likeså har mudringsområdet vært noe lite. Dette har skapt særlige problemer ved anløp av stedets eneste tråler. Problemet er blitt ytterligere forverret ettersom nytråleren stikker dypere og er lengere enn den forrige tråleren. Denne tråleren må trolig stasjoneres utenom Bugøynes inntil havna er mudret. Da denne tråleren har fryseanlegg og derfor kan levere råstoff som kan fryselaagres ved bedriften og produseres i fiskefattige perioder, vil tapet for bedriften og de ansatte være merkbar i tiden de må unnvære tråleren.

Forløpig har Havnevesenet ikke gitt noe klart svar om når mudring vil bli foretatt. Denne mudringen må gis høy prioritet og dadet videre er flere mindre havneanlegg i Varangerområdet (Nesseby og Ekkerøy) hvor det må foretas mudring med krabb-utstyr, vil disse prosjekt hensiktsmessig kunne gjennomføres ved samme anledning.

7. ANDRE FORHOLD I FISKERINÆRINGEN.

7.1. Fiskeriundervisning.

Krav til utdanning gjør seg stadig sterkere gjeldende også innafor fiskerinæringen.

Dette gjelder både utdanning av mannskap til fiskeflåten, utdanning av produksjonsarbeidere og arbeidsledere i Fiskeindustrien og ikke minst utdanning av fagfolk til bransjer som yter tjenester for fiskeflåten og fiskeindustrien.

Disse ulike faggrupper forutsetter at det er tilgang på faglært ungdom. Det er etterhvert blitt en økende forståelse for at undervisningen i grunnskolen i så måte er av stor betydning for ungdommens senere valg av utdanning og yrke.

I Sør-Varanger kommune har det f.o.m. 1975 vært gitt 4 undervisningstimer pr. uke i fiskerifag ved ungdomsskolen i Kirkenes og Bjørnevatn. Disse undervisningstilbud bør opprettes ved alle ungdomsskoler i kommunen og bør være rettet mot alle sider i fiskerinæringen. Det må videre arbeides for å opprette videregående utdanningstilbud som i større grad enn i dag dekker fiskerinæringens behov for faglært arbeidskraft.

Serviceundersøkelsen som er foretatt for fiskerisjefen i Finnmark og Finnmark fylkeskommune konkluderer bl.a. med at bedrifter som yter tjenester for fiskerinæringen oppgir mangel på faglært arbeidskraft som et hovedproblem.

Utdanningstilbud rettet mot fiskerinæringen er tatt opp som egen sak av Sør-Varanger Fiskenemd i meldingsåret.

Nemdas uttalelse er sendt fiskerisjefen i Finnmark og med gjenpart til Sør-Varanger Skolestyre. Saken vil bli fulgt opp i 1979.

8. RETTLEDNINGSTJENESTEN- KONKLUSJON OG FRAMTIDIGE ARBEIDSOPPGAVER.

8.1. Fiskenemda.

Det er en klar tendens i at oppgavene for fiskenemda blir stadig mer omfattende og varierte.

Fiskenemda behandler i stadig større utstrekning saker som er av prinsipiell karakter for utviklingen av fiskerinæringen i kommunen. Det har vært et problem at fiskere utenom fiskeværet Bugøynes i begrenset grad har deltatt i møter i fiskenemda.

Dette har årsak i lang reisestrekning og dårlig utbygd kommunikasjonsnett.

Til tross for dette må en i framtiden også anstrenge seg for at alle deler av kommunen blir representert, selvom flertallet av medlemmene vil være fra Bugøynes.

8.2. Det interkommunale fiskerikontoret.

Det har ikke manglet på arbeidsoppgaver ved kontoret. Hvorvidt arbeidsmengden dette første året skyldes oppgaver som er oppsamlet over en lengere tid eller er et holdepunkt for arbeidsmengden i tiden framover, vil framtiden vise.

Det vil alltid være behov for tiltaksarbeide i kommunene og dette kontoret har sin naturlige oppgave innafor fiskerisektoren i så måte.

Behovet for kontorhjelp gjør seg allerede gjeldende i dag. Det er imidlertid mitt syn at nyansettelser ved kontoret ikke bør foretas før det for denne regionen er opprettet stilling for offentlig fiskerirettleder. Dessuten er det grunn til å avvente Stortingets behandling av NOU. 1978:44 " Rettledningstjenesten i Fiskerinæringen" I meldingen er flere nye forvaltningsoppgaver foreslått tillagt fiskerirettlederkontoret.

Det bør derfor parallelt kunne forventes en plan for løsning av bemanningsspørsmålet ved kontorene.

Fordelingen av arbeidstiden på oppgaver for de enkelte kommuner har vært skjev. Forholdsmessig er største delen av tiden gått med til arbeidsoppgaver i Vadsø kommune, dernest følger Nesseby, Sør-Varanger og Tana kommune. Dette var ikke uventet og bare et lengere tids arbeide vil vise om arbeidsdelingen mellom kommunene samsvarer med kommunenes utgifter til stillingen.

9. FISKERINÆRINGEN - KONKLUSJON OG FRAMTIDIGE ARBEIDSOPPGAVER.

9.1. Resursgrunnet - lokale reguleringer.

Fiskerienes betydning for kommunen og distriktet omkring er uomtvistelig. Dette betinger imidlertid at resursgrunnet kan holdes på et forsvarlig nivå. De naturgitte fluktasjoner i fiskebestandene er det lite en kan gjøre ved, men når uttaket (fangsten) representerer en trusel på bestanden, må det iverksettes beskyttende reguleringstiltak.

Reguleringssaker vil alltid være forbundet med motstridende interesser. Det bør derfor treffes reguleringstiltak i god tid mens det ennå er tid for lempelige overgangsordninger for de berørte redskapsgrupper og før skadevirkningene er totale.

I det aktuelle krav om fredning av Varangerfjorden mot aktivefangstredskaper med unntak av seinot, bør en primært treffe reguleringstiltak hvor intense sesongfiskerier (redskapsgrupper) bør vike for helårsfiskerier på fjorden. Dette begrunnes kort utfra at den først nevnte gruppe henter en mindre del av sin totalinntekt (bruttofangst) ved fiske på fjorden, mens den sist nevnte gruppe baserer hele sin eksistens på fjordfiske.

9.2. Fiskeflåten.

Det går klart fram av tabell 4.1.1. at det må til en betydelig fornying av kystflåten de nærmeste år. Selvom de fleste fartøy har gjennomgått store eller mindre reparasjoner og ombygginger, er gjennomsnittsalderen for høy.

Resurssituasjonen representerer en begrensning i fornyingstakten, men den største hindring er å finne i utlånsrammen til Statens Fiskarbank.

Det er en meget tilfredsstillende rekruttering til fiskeflåten i kommunen, men det må til en betydelig forbedring i tilgangen på lånemidler om næringen skal greie å konkurrere om arbeidskraften. Også arbeidsplassene på sjøen må stilles samme krav om standard som arbeidsplassene på land.

9.3. Fiskeindustrien.

Fiskeriindustribygget i kommunen har gjennomgått en betydelig standardheving og er utrustet for større fleksibilitet i produksjonen, både gjennom øket frysekapasitet og et bredere produktspekter. Dette er tiltak som stabiliserer sysselsettingen og i neste omgang sikrer en bedre rekruttering.

Det gjenstår å fornye mottaksavdelingen ved anlegget. Når dette er utført, har stedet Bugøynes fått en gjennomført tidsmessig foredlingsanlegg.

9.4. Servicetilbud til fiskeflåten og fiskeindustrien.

Utbyggingen ved Valitalo Slipp & Båtbyggeri A/S vil i betydelig grad forbedre tilbudet på mekanisk service og videre gi fiskeflåten bedre tilgang til slipp for vedlikeholdsarbeide og ikke bare for utførelse av reparasjoner og montering av motor og utstyr slik forholdet er i dag.

Dessuten vil det i de kommende år skje en utbygging av servicetilbudet i de omliggende kommuner som i vesentlig grad også vil kunne komme fiskeflåten og fiskeindustrien i Sør-Varanger kommune tilgode.

9.5. Sysselsetting i fiske og fiskeindustrien.

Rekrutteringen til næringen i kommunen må sies å være bra. Arbeidsforholdene i store deler av fiskeindustrianlegget er radikalt forbedret og en større videreforedling og øket kapasitet i frysesektoren gir nye arbeidsplasser og færre permitteringer.

Fiskernes arbeidsforhold er ikke tilfredsstillende. Foruten at det må til en standardheving i deler av fiskeflåten, må fiskerne sikres ferie og arbeidstiden ombord må i større grad enn nå, bli lagt til grunn ved estimering av fiskernes årsinntekt i hovedavtaleforhandlingene mellom staten og Norges Fiskarlag.

Det er grunn til å minne om hvilken betydning innføring av ferie i jordbruket har hatt.

9.6. Plan- og tiltaksarbeidet.

En sentral oppgave for de kommunale fiskerirettledere er å medvirke til en planmessig og rasjonell utbygging av fiskerinæringen. Denne instruks gjelder også for denne stillingen.

I denne sammenheng er det nødvendig med en grundig detaljoversikt om forhold i næringen. Arbeidet med årsmeldingen må derfor bli mer enn gjengivelse av hva som er utrettet i meldingsåret.

Årsmeldingen må påpeke problemer og antyde løsninger. Denne må videre gi informasjon som kan nyttes ved realisering av plan- tiltaksarbeidet.

Det bør være et mål at årsmeldingen på sikt nyttes til rullering av kommunale og fylkeskommunale fiskeriplaner.

Vadsø 21. mars 1979

Kurt Johnsen
Kurt Johnsen.

